

Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 07.09.1966, sp. zn. 11 Co 459/66, ECLI:CZ:MSPH:1966:11.CO.459.1966.1

Číslo: 94/1967

Právní věta: Odmítá-li v řízení o projednávání dědictví bezdůvodně vypovídat o rozsahu a vypořádání svého bezpodílového spoluvlastnictví se zůstavitelem jeho rozvedený manžel, může mu být uložena pokuta podle § 25 not. řádu a § 53 o. s. ř.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 07.09.1966

Spisová značka: 11 Co 459/66

Číslo rozhodnutí: 94

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Pokuta pořádková, Řízení před státním notářstvím

Předpisy: 95/1963 Sb. § 25 99/1963 Sb. § 53

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 94/1967 sb. rozh.

Odmítá-li v řízení o projednávání dědictví bezdůvodně vypovídat o rozsahu a vypořádání svého bezpodílového spoluvlastnictví se zůstavitelem jeho rozvedený manžel, může mu být uložena pokuta podle § 25 not. řádu a § 53 o. s. ř.

(Rozhodnutí městského soudu v Praze ze dne 7. září 1966, [11 Co 459/66](#).)

Státní notářství pro Prahu 10 uložilo matce poz. dětí zůstavitele pořádkovou pokutu 250,- Kčs proto, že odmítá uvést podstatné okolnosti týkající se jejího bezpodílového spoluvlastnictví se zůstavitelem a předložit vkladní knížky, které zůstavitel považoval za součást tohoto spoluvlastnictví, čímž maří řádné projednání dědictví a poškozuje zájmy svých nezletilých dětí, které jsou dědici. Současně jí také státní notářství uložilo, aby sdělila potřebná data o čtyřech vkladních knížkách znějících na její jméno a jména nezl. dědiců, jinak že bude znovu pokutována.

Městský soud v Praze rozhodnutí státního notářství potvrdil.

Z odůvodnění:

Ze spisů je zřejmé, že odvolatelka přes několikeré vysvětlení a poučení opětovně odmítla vypovídat o

okolnostech týkajících se jejího bezpodílového spoluvlastnictví se zůstavitelem, zejména o tom, co bylo jeho předmětem a kde se určité věci nacházejí, a odmítla také předložit nebo alespoň přesně popsat vkladní knížky, o nichž zůstavitel ve svých písemnostech tvrdil, že byly v bezpodílovém spoluvlastnictví. Odvolatelka tento svůj postoj odůvodňovala tím, že došlo za života zůstavitele k dohodě o rozdělení bezpodílového spoluvlastnictví, že zůstavitel si od ní všechny věci, které takto získal, odvezl a že proto u sebe nic společného nemá. O vkladních knížkách později tvrdila, že jsou na nich uloženy peníze, které obdržely nezletilé děti darem. Ze spisů je patrné, že toto tvrzení odvolatelky je v rozporu s tím, co zůstalo po zůstaviteli v jeho písemných zápiscích a co zůstavitel tvrdil ve sporu, který o rozdělení bezpodílového spoluvlastnictví s odvolatelkou před svou smrtí vedl. Je tedy zřejmé, že bude úkolem státního notářství, aby si nejprve vyřešilo otázku, zda došlo mezi odvolatelkou a zůstavitelem k platné dohodě o rozdělení jejich bezpodílového spoluvlastnictví a jestliže ano, jakého obsahu (ani o tom odvolatelka nechce vypovídat); v případě, že takovou dohodu nezjistí, bude muset postupovat podle § 35 not. řádu. Pro tato zjištění je nezbytně nutné, aby odvolatelka vypovídala o všech podstatných okolnostech, týkajících se existence a rozsahu bezpodílového spoluvlastnictví, příp. jeho rozdělení potvrzenou dohodou, aby věci do tohoto spoluvlastnictví náležející nechala sepsat a ocenit a aby předložila všechny vkladní knížky, které za trvání manželství se zůstavitelem vznikly, příp. je označila tak, aby peněžní ústav mohl podat úplné informace o vkladech na nich. Jestliže odvolatelka odmítá o těchto okolnostech vypovídat a jestliže odmítá podat údaje o vkladních knížkách, ztěžuje, případně maří průběh dědického řízení tím, že odmítá vypovídat o důležitých skutečnostech a že odmítá splnit příkaz státního notářství k vydání věcí.